

BIBLIOTEKA

8JH-1

V 27

Vargje
për
dritat

89153-1
V 27

5

VARGJE PËR DRITAT

(Vjersha dhe poema)

~~45570~~

14367

BLIOTEKA E SHIET
C. URROAST

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

Tirazhi 2000 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-65

Shtyp N.I.Sh. Shtypshkronjave «MIHAL DURI»
Stabilimenti «8 Nëndori» — Tiranë, 1968

DY FJALË PËR LEXUESIN

Vëllimi poetik «Vargje për dritat» është një përmbledhje me krijime tematike aktuale, të botuara në revistat dhe gazetat e përditëshme. Kjo përmbledhje përmban kryesisht krijime që shprehin ngazëllimin e përgjithshëm të popullit tonë për vendimin e madh të Partisë, që e gjithë Shqipëria të ketë dritë deri më 8 Nëntor 1971.

SI TELAT E ÇIFTELISË

Telat po kaptojnë kodra edhe male;
Llampat do ndriçojnë tokën e malsisë,
Malsorit të qeshur që hidhej në valle
I vjen t'i dredhë si tela t'çiftelisë.

Ujrat do rrëshqasin ndër hidrocentrale
Të qeshur, të shpejtë, tërë shkum' e zhurmë,
Me shami ylberesh do hyjnë në valle,
Do bien furishëm, do formojnë lumë.

Dielli ndriçon mbi ujrat e kulluar
e sajton mbi valë pika të shkëlqyeshme
Ndrisin porsilampa, mbi ujrat shaluar,
Mbi ujra po zbret kjo drita komuniste.

Telat po kaptojnë kodra edhe male;
Llampat do ndriçojnë tokën e malsisë,
Malsorit të qeshur që hidhet në valle
I vjen t'i dredhë si tela t'çiftelisë!

DRITË E RE NDËR MALE

Nji krismë sëpate ndigjohej mëngjezeve të kristaltë
Dhe humbiste thellë n'pishnajën ngarkue me borë,
Akoma pa zbardhë
Delte malësori prej kullës së lashtë
Për pak dritë,
Për pak zjarr,
Për pak pishë të thatë,
Për kalamajt e unshëm dhe të ngratë
Tue ça të ftohtën borë me gjoks malësori.
N'ato vite,
Kur hala s'kish ardhë Nandori.
Poshtë Valbona rridhte e kaltër, plot shkumë;
Vraponte, dredhonte, përplasej nëpër shkrep,
Spërkate brigjet akull
Dhe kanga e saj pafund
Përshkonte thellë ndër lugjet që ka bjeshka.
Kështu dimnit të ashpër...
Dhe kur pranvera,
Malet veshë n'alabastër, niste me i hukatë,
Përsëri grykës së përronit tretesh nji krismë e thatë.
Përsëri Valbona rrëshqiste ashtu plot zhurmë
Me ujnat breg në breg,
Me gjoksin dallgëzor përfshinte lisa të shkullun,
Që i mbërtheheshin në çdo shkrep,
Që s'mund t'ja ndalnin udhën.

... Por ç'ka sot që nxiton plot gëzim postjeri
Dhe një gazetë të thjeshtë
Si flamur e ngren nët,
Ndërsa grykave si thikë të pret veri,
Ndërsa kreshtave borë po fijat?
Ç'janë këto shkronja të zakonshme, të zeza,
Që pishën e tymosun po e përzanë nga çdo kullë?
Ç'janë këto shkronja të vogëla,
E të mëdha si shkrepë,
Që po i ndalin Valbonës të pandalshmin vrull?
Që përziejnë tinguj radioje dhe kangë lahute?
— Fjala e Partisë!
Ndaj, ndalni
Ujna mal
Që ndër shekuj shungulluet nëpër thepa!
Duem në mbi ju
T'shungullojë centrali
Dhe të përcjellë dritën mes pishavë të blerta,
Ku gjimojnë orteqet netëve dimnore,
Ku vrapon pranverës filladi përmes barit,
Ku ndihet kangë e re e muzës s'lashtë malësore
Shpërthye prej gëzimit të çobanit.
Dhe n'bjeshkët e Namuna
Dritë e re do t'dalë,
Atje ku gëzimi shëtiste veç ndër përralla.
Kohë çalamane!
Shih ç'hap ka Shqipnia:
Marshon shqiptar' i lashtë i primë nga Partia!

MËSUESJA E RE

Ajo zbriti
Si drenushë prej malesh
Tue shkelë të lashtin kanun,
Tue shkelë përmbi grumbuj fjalësh,
Që baresnin
Tin'z nëpër katund.

Ajo zbriti...
Me shaminë e bardhë
E mbështolli kryet
Dhe ashtu ballënaltë,
Në sy të botës,
E dogj n'flakën e nji pishtari t'ri.

Ajo zbriti prej fshatit me pisha
Tue shkelë
Livadheve t'blerta,
Ku sa herë dhentë ja trembi bisha
Tok me andrrat
Si flutura të lehta

Ajo zbriti
Që të merrte dritë

E ta derdhte si ar nëpër fshat,
Ndaj atë mbramje
U ndigjuen mbytun
Opingat e trasha në asfalt.

Dhe u këthye
Mësuese e re,
Vajzë-ushtare e nanës Parti
Dhe i jati
Që pati mbushë koburen,
Uli kokën:
— Mirëseardhe, bijë!

UDHËT DO TË ZGJATEN...

Komunistes Shkurte Pal Vata

1.

Ajo ra,
Në sytë e njomë një vizion i moçëm
Nga viset e saj të largëta,
Një vezullim shkëndish prej diellit të soçëm
Në sytë e saj.

Shkurtë,
Ti fabrikave, tarracave, rrugëve të reja...
Në gjirin e ri u bëre vend!
Le të vijnë poetët në gjak të ngjyejnë penat,
Fëmijët të mbledhin lule
Hapësirave të shpirtit tënd.

2.

Ajo ra në hekurudhë mbi trase,
Mbi të dherat u rrëzuan të rënda e të lagura,
Rrjedh në ballë djers' e ngrohtë
Dhe plagët i janë të përgjakura.